

POTI K BOGU

Leto 2009 - Letnik XVI - Številka 64

Tebi, ki v zemlji semena budiš,
Tebi, ki polja pšenična zlatiš,
Tebi, ki Zemljo v rokah držiš,
pojem zahvalo in te častim.

Tebi, ki s Pisma mi govoriš,
Tebi, ki s križa mi dušo krepiš,
Tebi, ki v tabernaklju zame bediš,
pojem zahvalo in te častim.

Tebi, ki si rekel mi: »Bodi!«
Tebi, ki si poklical me: »Hodi!«
Tebi, ki naročaš mi: »Sveti!«
kličem iskreno: »Hvala ti, Večni!«

lkml

Kristusova zvestoba, duhovnikova zvestoba

Na praznik Srca Jezusovega je papež Benedikt XVI. uvedel »leto duhovništva«, ki bo trajalo do prihodnjega praznika Srca Jezusovega, ob 150 letnici smrti arškega župnika sv. Janeza Marije Vianneja. Namen razglasitve »leta duhovništva« je pospešiti teženje duhovnikov k duhovni popolnosti, od katere je odvisna rodovitnost njihove službe. Zato naj bo to leto pomembna priložnost za hvaležno zazi-

ranje v delovanje našega Gospoda v tisti noči, »ko je bil izdan« (1 Kor 11,23), a je kljub temu v njej želel postaviti službeno duhovništvo in ga neločljivo povezati s sveto evharistijo, ki je vrhunec in vir življenja celotne Cerkve. Papež želi, da bi v tem letu vsa Cerkev, tudi naša škofija in naša župnijska občestva, ponovno postala posebej občutljiva za lepoto in pomembnost duhovništva, še posebej, da bi to začutili mladi. Tudi z izbiro gesla tega leta »**Kristusova zvestoba, duhovnikova zvestoba**« je želel poudariti posebno zakramentalno poistovetenje med Kristusom in duhovnikom. Poudarek je seveda na prvobitnosti Božje zvestobe in ljubezni, saj smo lahko mi zvesti in ljubimo samo zato, ker nas je On prvi ljubil in nam ostaja zvest vedno in povsod. Kristus je bil najprej zvest Očetu v poslanstvu vse do smrti na križu; zvest je ostal v besedah, saj je govoril le to, kar je slišal od Očeta (Jn 15,15); zvest je ostal v dejanjih, saj je delal le to, kar je videl pri Očetu (Jn 5,19-20). In ker je duhovnik po zakramentu mašniškega posvečenja na poseben način upodobljen in priličen Kristusu Velikemu Duhovniku, je poklican, da tudi sam živi in v svetu na viden način predstavlja to trojno zvestobo: nadaljevati Jezusovo poslanstvo (če je treba tudi za ceno smrti, vsekakor pa kljub zasramovanju, zasmehovanju ali drugačnemu zavračanju), za vsako ceno ohranjati in vedno ter pov-

sod predstavljati Jezusov nauk, ki je tudi nauk Cerkve (kljub drugačnemu javnemu mnenju in za ceno izgube modne priljubljenosti), ter živeti Jezusov stil življenja ter delati njegova dejanja (ne samo pri liturgiji, zakramentih, ampak tudi v vsakdanjem življenju, ki mora biti zaznamovano z evangelijskimi sveti uboštva, čistosti in pokorščine). Zvestobo pripadnosti Kristusu in Cerkvi duhovniki kažemo tudi z duhovniško obleko na javnih mestih. Kot Kristus ni nikoli odložil zvestobe Očetu, tako je tudi duhovnik ne more in ne sme, če želi biti zvest Kristusu, in ostati zakrament njegovo duhovniške navzočnosti sredi današnjega sveta.

***Duhovnik je poklican,
da živi in predstavlja Kristusovo zvestobo***

Dragi verniki, tudi vi nam pri tem, danes nič lahkem poslanstvu, ko liberalnost povsod prodira v globine ljudi, tudi duhovnikov, lahko stojite ob strani in nam pomagajte, da ne bomo zatajili. Zato ne obsojajte naših napak in se ne škanalizirajte nad njimi, ampak nam pomagajte z molitvijo in

primerno besedno vzpodbudo, da bomo mogli iz padca vstati in obnoviti prvotno zvestobo in gorečnost. Dobrohotno nam pomagajte, da obnovimo duhovniško teženje »k duhovni popolnosti, od katere je odvisna rodovitnost« naše službe, kot se je izrazi papež. Tudi en svet duhovnik lahko zelo veliko pomeni za ta svet. Ali ni prav sv. Janez Marija Viannej dokaz za to resnico. Izprosimo si takšnih duhovnikov in škofov!

To leto naj nam bo priložnost za teološko – duhovno poglobitev poznavanja duhovništva in za poživitev pastoralnega poslanstva Cerkve za duhovne poklice. Oboje pa naj bi bilo rodovitno najprej za duhovnike same, da bi obnovili svojo identiteto in posledično poživili misijonsko gorečnost Cerkve s posebnim poudarkom na pastori duhovnih poklicev. Papež ne želi v tem letu spektakularnih dogodkov, ampak notranjo prenovitev duhovnikov v veselem odkrivanju lastne identitete, duhovniškega bratstva in zakramentalnega odnosa s svojim škofom. Posebej pa je še poudaril, da je prav nujno, da si cerkvena občestva pridobijo nazaj zavedanje, ki duhovnike vzpodbuja k pristnosti, razpoznavnosti in prepoznavnosti tako po verski presoji (učiti pravi nauk vere), po osebnih krepostih, kot tudi po duhovniški obleki predvsem v prostorih kulture in dobrodelnosti, ki sta od vedno v srcu poslanstva Cerkve.

V tem duhu bomo poskušali v tem letu poglobljati tudi naše zavedanje, da je poklicanost v duhovništvo ali posvečeno življenje poseben Božji dar in sodi v celovit načrt ljubezni in odrešenja, ki ga ima Bog s slehernim človekom in vsem človeštvom. V vesoljni poklicanosti k svetosti izstopa Očetova pobuda, s katero izbira nekatere posameznike, da bi bolj od blizu hodili za njegovim sinom Jezusom Kristusom in bili njegovi privilegirani zastopniki in priče. Božji Učitelj je osebno poklical apostole, »da bi bili z njim in bi jih pošiljal oznanjati ter bi imeli oblast izganjati demone« (Mr 3,14–15). K poglobljanju te zavesti spada tudi zaupanje v dejstvo, da Bog še vedno zares kliče in da mu poklicani lahko svobodno odgovorijo. V Cerkvi trajno odmeva Jezusova spodbuda učenecem: »Prosíte torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo

žetev« (Mt 9,38). Prosite! Gospodov poziv poudarja, da mora biti prošnja za poklice goreča, neprekinjena in zaupljiva. Krščanska skupnost namreč lahko razvije »globljo vero in upanje v Božjo pobudo« le, če jo navdihuje molitev.

Za našo škofijo prihaja »leto duhovništva« v pravem trenutku, saj so pred nami v tem oziru »sušna« leta. Letos imamo še dva novomašnika, prihodnje leto enega, nato pa tri ali štiri leta nobenega, saj sta preostala dva bogoslovca v nižjih letnikih bogoslovja. Dodatna skrb pa izhaja iz dejstva, da lansko leto ni nihče vstopil v bogoslovje in tudi letos se še ni javil noben kandidat. Očitno »Gospodar vinograda« čaka, da se naša molitev pomnoži in predvsem postane bolj goreča, od nas duhovnikov pa pričakuje, da še bolj posvetimo svoje življenje, da bo naš vzgled duhovniškega življenja bolj prepričljiv!!! V veri sem prepričan, da Gospod tudi v naši škofiji kliče dovoljšnje število fantov v duhovništvo in prav tako fantov in deklet v redovništvo. Ni mogoče, da Bog ne bi klical med nami! Očitno pa mi ne znamo več soustvariti takšnega okolja po naših družinah in župnijah, da bi poklicani lahko prepoznali klic kot Božje vabilo in enkratno možnost za uresničitev svojega življenja v najvišji meri, kot je to uspevalo desetletja prejšnjim generacijam. A, če so uspeli oni, moremo tudi mi, čeprav na drugačen način kot nekoč. Skupaj ga iščimo in si pomagajmo: duhovniki laikom in laiki duhovnikom; župnijska občestva družinam in družine župnijam.

Nedvomno so tudi danes duhovniki poklicani sredi svoje župnijske skupnosti nadaljevati navzočnost Kristusa, edinega in najvišjega Pastirja, s tem, da živijo njegov stil življenja, vključno s celibatom, in postanejo tako zakramentalna prosojnost Kristusa. To pomeni, da ima vsaka župnijska skupnost pravico, da jo duhovnik po Kristusovem vzoru ljubi na popoln in izključujoč način, tako kot Kristus – Ženin ljubi kot Cerkev – Nevesto. Človeško gledano je to skoraj nemogoče, a z milostjo zakramenta svetega reda je mogoče. Podobno kot je v moči zakramenta svetega zakona mogoča izključna in doživljenjska ljubezen in zvestoba med možem in ženo.

Skupaj z vami, dragi bralci Poti k Bogu, se veselim tega leta

duhovništva, ki je pred nami, saj verjamem, da nas bo še globlje povezal in predvsem vzpodbudilo k skupnemu poglabljanju zavedanja velike skrivnosti duhovništva, ki je neprecenljiv velikonočni dar našega vstalega Gospoda. In, Bog daj, prebudilo tudi nove duhovniške poklice v naši škofiji!

+ Marjan

škof Marjan

Slika na naslovnici

Poletni čas je čas počitnic, dopustov. Čas, ko skušamo ujeti kakšen trenutek zase, za sprostitev, za svojo dušo, za polnost življenja. Čas, ki nam je podarjen, lahko različno uporabimo. Lahko v dobro sebi in drugim. Lahko tudi v škodo sebi in drugim. Pomembno je, kakšne počitniške oz. dopustniške cilje si izberemo. Za kristjana je primerno, da si izbere tudi cilje, ki ga neposredno povezujejo z Bogom. Pomembno je ujeti lepoto ne le v fotografski objektiv, temveč v globine svojega srca. Ujeti trenutek, ki ostane. Ujeti trenutek, ki je začetek večnosti.

Dva pomembna koraka

Intervju z novomašnikom

g. Gregorjem Šemrlom in g. Lukom Rajfom

Draga diakona, bodoča novomašnika naše škofije, prosim vaju, da se na začetku najprej na kratko predstavita bralcem Poti k Bogu?

G. Gregor: Prihajam iz župnije Gornja Radgona, odraščal sem na podeželju, imam še sestro, ki je že poročena.

G. Luka: Jaz pa prihajam iz župnije Razkrižje. To je manjša župnija, kjer sem tudi odraščal skupaj z mamo in starimi starši.

Kdaj sta prvič začutila v sebi duhovni poklic, da vaju Gospod kliče v duhovništvo?

G. Luka: Zanimivo vprašanje! Lahko rečem, da sem že v osnovni šoli pri verouku začutil zanimanje za verske stvari. Opazoval sem duhovnika pri maši, kako je oblečen itd. Sčasoma sem začel o tem več razmišljati. To me je navduševalo. V času srednje šole, ko sem bil v malem semenišču, sem se zavedal Nekoga, ki me kliče na svojo pot.

G. Gregor: Tu vidim dva pomembna koraka. Prvič, da sem se predal Bogu; drugič, pa sem se jaz že od vrtca naprej spraševal, kaj bi postal. Ko pa se je bližal osmi razred, sem čutil največji mir prav ob odločitvi, da bi postal duhovnik. Ob tem sem imel tudi številne zglede, tako v domačem župniku, kaplanih, domačih bogoslovcih. Čutil sem, da ima takšno življenje smisel in osrečuje mene in druge. Tako sem se tudi odločil za malo semenišče.

Kako sta se odločila, da vstopita v malo semenišče, ki je že prvi korak na poti do duhovništva?

G. Luka: Pred mano je bil že v semenišču domačin Robert Senčar, ki je sedaj že duhovnik. Ko sem razmišljal o srednji šoli, sem se odločil za škofijsko gimnazijo v Mariboru. Posledično sem razmišljal tudi o tem, kje bom bival. Tako me je

naš semeniščnik Robert povabil in mi svetoval, naj pridem v semenišče, saj je tam lepo. Zbral sem pogum in se odločil, da bom tudi jaz šel tja.

G. Gregor: Že kot ministrant sem hodil v Maribor na dneve odprtih vrat v semenišče in bogoslovje. Tako sem imel to že v mislih, da bi tam bival in se pripravljaj na duhovništvo.

Kaj je bil tisti glavni vzrok, da sta se odločila, da se vpiseta na Teološko fakulteto in stopita v bogoslovje?

G. Luka: V malem semenišču je bilo veliko časa za molitev, druženje, šport itd. To je bila odskočna deska za duhovništvo. Do zadnjega letnika semenišča sem se odločal, vendar sem se še malo bal in zbiral pogum. V srcu sem ob misli na duhovništvo čutil veselje in mir. To mi je tudi pomagalo, da sem lažje vstopil v bogoslovje, kjer mi je bilo pestro in zanimivo ter nikoli dolgčas.

G. Gregor: Preko Svetega pisma sem se že od malih nog spraševal in iskal odgovore. Vedel sem, da bom na Teološki fakulteti dobil številne odgovore na ta vprašanja. To je en vidik, drugi pa je življenje v bogoslovju, ki je priprava na duhovništvo.

Kdo je za vaju Kristus?

G. Luka: Zame je On tisti, ki mi v življenju nekaj pomeni in v teh letih študija sem o njem veliko slišal. Kristusa doživljam tudi v srečanju v ljudmi in vloga duhovnika je prav ta, da ljudem in svetu prinaša Kristusa.

G. Gregor: Tudi jaz lahko rečem, da ga lahko vidim v sočloveku. Zame je Kristus oseba, ki ni oddaljen, temveč je oseba s katero se lahko pogovarjam v molitvi.

Kot diakona sta bila že nastavljena na župniji, ti Luka v Lendavo, ti Gregor pa v Turnišče. Nam lahko predstavita svoje delo na župniji?

G. Luka: Župnija Lendava je velika mestna župnija in poleg tega tudi specifična, saj je tam dvojezično področje. Rad bi se zahvalil vsem tistim, ki so me kot diakona sprejeli in mi

pomagali ter stali ob strani. Poučeval sem verouk, imel krste, pogrebe in poroke, sodeloval pri maši ter opazoval kako poteka življenje na župniji, spoznaval delo v pisarni.

G. Gregor: Za diakona je pomembno to, da služi in je na razpolago škofu, župniku in ljudem. Tako sem tudi jaz v duhu te razpoložljivosti imel verouk, mladinsko skupino, tudi pridigal, imel krste, pogrebe. Poskušal sem začutiti utrip župnije, videti, kje bi bilo potrebno kaj storiti.

Sedaj sta tik pred mašniškim posvečenjem, kako se pripravljata na prejem tega zakramenta?

G. Luka: Pomembno je, da se človek v teh dneh notranje umiri, poglobi vase.

G. Gregor: Priprava se začne pri Jezusu, ki mi po škofovih rokah podeli ta zakrament. Po Jezusu se oblikujem. Pripravljam se na maševanje.

Ker smo v letu apostola Pavla, ki je eden največjih oznanjevalcev Kristusovega evangelija, bi te vprašal, Gregor, kaj je za tebe bistvo Kristusovega evangelija?

G. Gregor: Bistvo Kristusovega evangelija je zame veselo oznanilo o odrešenju, da lahko živimo osvobojeni bremena greha.«

Luka, ti nam pa povej, kako si do sedaj oznanjal Kristusov evangelij?

G. Luka: Tako kot bi naj vsak diakon in duhovnik. S katehezo, preko zakramentov, nagovorov, pridig. Vse to so načini, s katerimi oznanjamo Božjo besedo. Pomembno je te besede prenesti v dejanja.

Kako vidva gledata na današnjo mladino?

G. Gregor: Ko si mlad, si na vrhuncu moči, zanimajo te razne stvari. Mladi se zato težko vključujejo v samo versko življenje. Trudim se, da bi mladi tudi v Cerkvi našli zanimive stvari, se pogovarjali o zanimivih vprašanjih. Mladi so prihodnost Cerkve, zato je pomembno, da vanje vlagamo in se z njimi

srečujemo.

G. Luka: Jaz gledam na mlade kot na moje in Kristusove prijatelje. Morda preveč zapademo v kritiziranje, da iz njih tako ne bo nič. Tudi oni so Božji. Vse, kar delajo, je v njih samih. Pomembno je, da jih poskušamo razumeti in jih poslušamo.

Postala bosta duhovnika. Kaj se vama zdi, kaj je glavno duhovnikovo delo?

G. Gregor: Duhovniku rečemo tudi mašnik, ker pri maši ponavzočuje Kristusovo daritev na križu. Duhovnik ljudem prinaša Kristusa, se srečuje z ljudmi, moli za ljudi in jim je blizu, zna svetovati itd.

G. Luka: Zame je pomembno to, da je duhovnik prijatelj s Kristusom. Hkrati je tudi prijatelj z vsemi, s katerimi se sreča kjerkoli, bodisi v cerkvi, na ulici, v šoli ali kjerkoli.

Kot duhovnika bosta delovala na župniji. Imata kakšne posebne želje, na katero župnijo bi šla?

G. Luka: To prepuščam tistim, ki so odgovorni za to in mogoče bolj vidijo, kje je večja potreba.

G. Gregor: Jaz sem odprt za katerokoli župnijo, kamorkoli pridem, bo v redu in tam želim služiti Kristusu.

Lepo se vama zahvaljujemo za ta pogovor. Vsem bralcem Poti k Bogu pa bodoča novomašnika priporočamo v molitev in jih lepo vabimo na mašniško posvečenje, ki bo na praznik sv. Petra in Pavla v soboški stolnici.

*Intervju pripravil in posnel Robert Brest,
po zvočnem zapisu priredil Benedikt Emberšič.*

Veš, Gospod, da...

te dni devetošolci sklepajo osnovnošolsko obdobje in se »ste-gujejo za tem, kar je pred njimi« – srednja šola, poklic. Pa so izbrali: gimnazijo, gostinsko, kmetijsko turistično..., in še kakšno šolo; in poklice, ali pa vsaj težijo za njimi: zdravnik, turistični vodič, profesor, avtomehanik, kmetovalec, računalničar, kriminalist... Človek kar onemi, kako širok je razpon darov Sv. Duha. Saj je prava skrivnost (misterij) tvoje poklicanosti, Gospod, slutiti za vsakim klicem in poklicem, ki ga človek sprejme in opravlja po tvoji volji. Tudi v poklicni odločitvi zanj, kot bi dejal sv. Bazilij, je: »Tvoj navdih kakor rosa in pomoč, da pride vsakdo do lastne izpopolnitve...; vsaki razumski zmožnosti daje sebe in s tem luč v razsvetljenje za iskanje resnice.«

Izbrati šolo oziroma poklic pomeni torej najprej, pred teboj, spoznati svojo »poklicanost«. Jo spoznavajo naši devetošolci s pomočjo staršev, predstojnikov, botrov, s pomočjo molitve dovolj odgovorno? Nekateri prav gotovo, pri drugih se bo oblikovala pozneje, tretji bodo božji klic zaobšli... Posebej se slednje rado zgodi, ko ti, Gospod, kličeš v smer duhovnega poklica. Tudi dandanes namreč v nabiralnike src mladih polagaš vabila za duhovne poklice, ki pa žal zaradi »mavričnih ponudb sveta« ostajajo pri mnogih »neodprta ali neprebrana«, melodija življenja pa ostaja neizpeta ali iskajoča.

V polpreteklosti dežela ob Muri ni bila gluha in neodločna za tvoja tovrstna povabila. Eden izmed čudovitih dokazov tvoje slišnosti iz naše okrogline so tudi letošnji jubilaranti v duhovnih poklicih: g. Jožef Gutman, železomašnik (70 let duhovništva); g. škof dr. Jožef Smej in g. častni kanonik Ivan Pucko, diamatnomašnika (65 let duhovništva), redovnica s. Damjana Korošec (60 let redovnih zaobljub) in g. dekan Lojze Kozar, srebrnomašnik (25 let duhovništva). Bili so izvoljeni od tebe, da bi tebi, Gospod, ki si luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, služili v bratih in sestrah...

Če dovoliš nekoliko matematike, Gospod, ti vsi omenjeni ju-

bilanti skupaj služijo v duhovnem poklicu že 285 let, duhovniško službo pa opravljajo 225 let. To pa pomeni, da so dve stoletji in četrt po raznih koncih naše domovine (in tujine), med mašnim spremenjenjem »naseljevali« tebe, Gospod, in ob tem o sebi s sv. Avguštinom ugotavljali: »Tisti, ki me je ustvaril, brez mojega hotenja, je sedaj dal meni to oblast – če smem tako reči – da ga jaz ustvarim«.

Predvsem za tvoje »evharistično naseljevanje«, ki si nam ga nudil po njih, naj jim bo izrečena čestitka in zahvala in to v imenu vseh, ki so bili deležni tega daru. Hvala tudi za zven veselega oznanila, ki si nam ga nudil po njihovih ustih, knjigah, pesmih...

*Skratka sedaj,
 ko je čas njihovega služenja
 - tebi Božja Ljubezen -
 merjen z leti,
 med bregovi reke njihovih zemeljskih bivanj
 polzel, hitel in došel,
 kot čoln iz minljivega trstja,
 v pristan jubilejev,
 jim bodi - ti Gospod - sam nagrada
 s prisotnostjo svojega blagoslova in varstva.
 Z njihovimi vzgledi,
 pa prebujaj v srcih mladega rodu,
 zavest o poklicanosti
 tudi v duhovne poklice.*

Gospodu - srebrnomašniku - Lojzetu Kozarju

V času, ki z življenjem in besedo pred Bogom v svojih krilaticah kar hrumi: »Pojdi od nas, ne maramo vedeti za tvoje poti! Kdo je Mogočni, da bi mu služili, kaj nam koristi, da bi ga prosili« (prim. Job 21,14-15), obhajaš - dragi g. dekan Lojze - svoj srebrnomašni jubilej. Petindvajset let torej že skrbno opravljaš službo namenjeno ljudem v zveličanje, Večnemu pa v čast in slavo. Ta dar Najvišjega pa še dodatno plemenitiš s svojo, kot božajoča dlan, toplo pisano besedo, objeto v glasilo »Poti k Bogu«, »Stopinje«, knjige in pesmi.

V imenu Uredništva glasila »Poti k Bogu« in v imenu vseh bralcev, sprejmi ob srebrnomašnem jubileju iskrene čestitke in zahvalo. Objem ljubezni Sv. Trojice, pod okriljem katere opravljaš poslanstvo duhovnika, pisatelja, pesnika in urednika, pa naj bo v tvojem življenju vse bolj občuten in naj Te med nami spremlja in ohranja do najzlahtnejših jubilejev. Bog Te živi!

»Sotrudniki« v uredništvu

Benedikt Dejan Emberšič

Pomembnejši svetniški prazniki in godovi od junija do septembra

Sv. Ema Krška, kneginja: 27. junij

Nobena svetnica v zgodovini Cerkve ni tako tesno povezana s slovenskim narodom kakor prav sv. Ema. Po starem ljudskem izročilu naj bi se Ema rodila leta 983 na gradu Pilštanj. Emo so starši poslali na nemški dvor, kjer se je izpopolnila v izobrazbi. Poročila se je z Vilijemom, mejnim grofom v Savinjski marki. Zgodovinski viri pri Emi in Vilijemu bolj kakor njuno moč in boga-

stvo poudarjajo njuno pobožnost, spoštovanje do Cerkve in ljubezen ter spoštovanje do podložnikov, ki so skoraj vsi bili Slovenci. Predvsem Ema je večkrat zapustila dvor in se zadrževala med ljudstvom, da bi spoznala njihove tegobe in jih lajšala z odpravo krivic in velikodušno dobrotelnostjo.

Po smrti svojega moža in dveh sinov se je Ema umaknila iz družbe in se vsa posvetila gradnji cerkva in delom ljubezni do bližnjega. Med drugim je ustanovila samostan benediktink v Krki in položila temelje za samostan benediktincev v Admondu. Ema je umrla v Krki 29. junija 1045. Njene relikvije počivajo še danes v veličastni kripti v cerkvi Marijinega vnebovzeta v Krki.

Sv. Marija Goretti, devica in mučenka: 6. julij

Marija Goretti se je rodila leta 1890 v Corinaldu v Italiji. Ker starši v domačem kraju niso mogli pridelati dovolj hrane, so se leta 1899 preselili v majhno vas v bližini Nettuna. Leto po prihodu je zaradi malarije umrl oče. Mati je še bolj trdo delala na polju, Marija pa je skrbela za manjše otroke. Alessandro, šestnajstletni sin nekega zakupnika, je vedno pogostejše nadlegoval in fizično ogrožal Marijo. 5. julija 1902 pa se je zgodila tragedija. Alessandro je skušal posiliti Marijo, ki se mu je uprla. V besu jo je štirinajstkrat zabodel z nožem; naslednji dan je umrla v bolnišnici, še prej pa je odpustila svojemu morilcu. Papež Pij XII. je 24. junija 1950 na trgu sv. Petra v prisotnosti ostarele matere, njenega morilca ter polmilijske množice Marijo Goretti razglasil za svetnico.

Sv. Brigita Švedska, redovnica in sozavetnica Evrope: 23. julij

Sv. Brigita, ustanoviteljica brigitink, se je rodila okoli leta 1303 v južnošvedskem Finstadu pri Upsali. Že od svojega sedmega leta je imela videnja križanega Jezusa. Ko je bila stara trinajst let, se je na željo svojega očeta poročila s plemičem Ulfom in v zakonu rodila osem otrok. Brigita je povsod užival velik ugled, saj je bila zelo pobožna in velika dobrotnica potrebnih. Po skupnem romanju v Santiago de Compo-

stela je Brigitin mož vstopil k cistercijanom, kjer je leta 1344 umrl.

Po njegovi smrti so Brigitina videnja postala še pogostejša. Brigita je vsa videnja tudi zapisovala. Kralj Magnus ji je podaril eno svojih posestev v Wadsteni, kjer je uredila samostan, prvo hišo brigitink. S svojo hčerko Katarino, ki je tudi razglašena za svetnico, je odšla v Rim, da bi posredoval za svoj red. Tu je preživela zadnjih štiriindvajset let svojega življenja. Umrla je 23. julija 1373 v Rimu, hčerka Katarina pa je dala njene posmrtné ostanke prepeljati v Wadsteno, kjer počivajo še danes. Papež Janez Pavel II., je sv. Brigito razglasil za sozavetnico Evrope.

Sv. Pij X., papež: 21. avgust

Giuseppe Sarto, kakor je bilo njegovo krstno ime, se je rodil leta 1835 v kraju Riese. Svoja otroška in mladostna leta je preživel v veliki revščini. Ko je bil star triindvajset let, je prejel mašniško posvečenje. Sedemnajst let je deloval po različnih krajih kot kaplan in župnik, dokler ni leta 1875 postal kanonik v Trevisu. Nato je leta 1884 prejel škofovsko posvečenje in postal škof v Mantovi, leta 1893 pa patriarh v Benetkah. 4. avgusta 1903 je bil izvoljen za papeža.

Pij X. se je zapisal v zgodovino kot papež prenove. Njegovo geslo je bilo: »Vse obnoviti v Kristusu.« Obnovil je gregorijanski koral, misal, liturgični koledar in brevir. Izdal je odlok o zgodnjem in pogostnem prejemanju sv. obhajila. Pospeševal je poglobljeno češčenje Božje Matere. Pij X. je umrl tik pred začetkom I. svetovne vojne, 21. avgusta 1914. Papež Pij XII. ga je leta 1954 razglasil za svetnika.

Ivan Pucko

O, Marija Vnebovzeta, moli za nas Jezuš!

Že od svojih otroških let se Marije spominjam kot Matere našega Odrešenika Jezusa Kristusa. Častili smo jo v domači hiši v vsakdanji molitvi rožnega venca. Ko sem desetleten prišel v salezijanski zavod Martinišče, se je nadaljevalo življenje Marijinih otrok, češčenje Marije Pomočnice, Matere Cerkve, naše Matere. Nato je leta 1939 sledilo življenje v mariborskem bogoslovju z dnevno molitvijo rožnega venca in Marijinim češčenjem. Bogoslovsko življenje se je nadaljevalo v Sombotelu na Madžarskem prav tako z molitvijo rožnega venca. Mašniško posvečenje sem prejel na praznik Brezmadežne 8. decembra 1944. V vsem svojem življenju sem čutil prav posebno Marijino varstvo, saj sem bil v cerkvi Marijinega Vnebovzetja v Turnišču eno leto župnik, in ko se je dekan in župnik Ivan Jerič vrnil iz ječe, še tamkaj pol leta kaplan. Kot župnik sem v Turnišču doživel razglasitev verske resnice o Marijinem Vnebovzetju in sem 15. avgusta 1950 s prižnice to versko resnico oznanil. S prižnice sem z navdušenjem zapel z verniki staro prekmursko pesem Marijinega Vnebovzetja: »O, kak je gnes den veseli, nam i Bougi ugodni, na šteri den je Marija vu nebo zastopila. O, Marija Vnebovzeta, moli za nas Jezuš!« Iz Turnišča sem odšel za kaplan h Gradu v župnijo Marijinega Vnebovzetja. Marijino spremstvo sem čutil tudi pozneje kot župnik v Zavrču. Tam sem upravljal tudi podružno Marijino cerkev, kamor so poromali tudi mnogi župljani iz sosednjih župnij. Tudi to me je navduševalo za Marijino češčenje.

Končno sem prispel stanovat pod podružno cerkev Marijinega Vnebovzeta v Slovenji vasi v župniji Hajdina, kamor so prihajali tudi mnogi iz sosednjih župnij, celo dve skupini iz Nemčije. Tudi to me je navduševalo, da sem zopet podoživljal Marijino Božje materinstvo. Skoraj dnevno sem molil več rožnih vencev. »O, Marija Vnebovzeta, moli za nas Jezusa!«

Zdaj sem sicer v domu starostnikov pri Lenartu v Slovenskih goricah, a mi je Marija še vedno zelo blizu. Ne mine dan, da ne bi zmolil vseh štirih delov rožnega venca, tri dele običajno v kapeli, četrtega pa redno zmolim zvečer, preden se spravim k počitku!

»O, Marija Vnebovzeta, moli za nas Jezusa!«

Nekaj misli o političnih strankaj

Dokeč bo človečanstvo družabno bitje, bodo obstojale takzvané politične stranke, gde pa je ne politične slobode, tam pa politične struje. Že nekda i ešče bole v denešnji človečanski družbi je deo ljudi, ki mislijo tak, drugi pa palik inači. Edni mislijo, da morajo oblastno vladati nad drugimi politično i gospodarsko, drugi palik čütijo te pritisk i se usmerjajo opozicionalno... Vsaka takša linija ima svoje nazore, mišljenje...

Imamo pa ešče posebno vrsto ljudi. Tej so klečeplazci, ki zmeraj obračajo svoj plašč po vetri. Tej so zmerom tam, gde je moč. Tomi je kriva slaba vzgoja i pa naravna neznačajnost. Takši lüdje so najbole nevarni človečoj družbi, so navadno hüdobni, licemerski i špijonski. Takših ljudi je zdaj puno, tüdi slovenski narod je ma pa tüdi v našoj okolici so, zato se jih izogiblite.

Prim. Nekaj misli o političnih strankaj, v: Novine XX (1933) 29,1.

P. s. Mati Slovenija – bliža se tvoj praznik Dan državnosti - kaj ti ob njem pokloniti? Morda samo željo, da bi ti dobri Bog naklonil, zlasti na vodstvenih mestih, pokončne, samozavestne in kulturne domoljube, ki ne bi častili in se klanjali s krvjo prepojenim družbenim sistemom in njihovim voditeljem.

Halasovi shodi

V torek, 21. aprila 2009, so se v župnijski cerkvi Srca Jezusovega v Veliki Polani zbrali romarji in domači verniki k molitvi in sveti maši. Po molitvi častitljivega dela rožnega venca je ob štirih somašnikih vodil sveto daritev pertočki župnik Jože Vinkovič. Po sveti maši so se vsi zbrani v procesiji odpravili na grob Božjega služabnika Danijela Halasa, kjer so molili za njegovo beatifikacijo in s pesmijo V nebesih sem doma izpovedali svojo vero in upanje v večno življenje. Romarskega shoda so se ob vernikih iz župnije Pertoča udeležili tudi številni verniki in Velike Polane in iz raznih krajev, tudi iz Laškega.

Jože Vinkovič

Romarski shod v Veliki Polani

Dragi bratje in sestre!

Poromali smo na grob Božjega služabnika Danijela Halasa. Preden ga bomo zares obiskali, se bomo spomnili nekaterih drugih grobov.

Smo v velikonočnem času, ko nam je posebej blizu Jezusov prazen grob. Tega groba ni pozabil arhitekt, ki je naredil načrte za cerkev Jezusovega vstajenja v glavnem mestu Brazilije, ki se imenuje Brasilia. Prav danes to mesto praznuje svoj »rojstni dan«. Po petih letih gradnje sredi džungle so 21. aprila 1960 novo mesto razglasili za glavno mesto velikanske Brazilije. Mlado mesto ima danes že več dva milijona prebivalcev. Izdelavo načrtov za stolnico so na veliko presenečenje zaupali nevernemu arhitektu. Ta se je poglobil v svetopisemske dogodke in naredil presenetljiv načrt. Velikanska cerkev ima osrednji prostor, ki je večinoma iz stekla in je zelo svetel. Do tega pa vodi nenavadno dolg in nizek, temačen hodnik, ki predstavlja Jezusov grob. Skozi grob torej v vstajenje!

Nekateri ljudje se med letom redko ustavijo na pokopališču, torej ob grobovih. Župnišče na Pertoči je tik ob velikem pokopališču. Pogled na grobove mi je nekaj vsakdanjega. Kdor

prvič pride na obisk, se začudi tej nenavadni bližini. Pogosto slišim vprašanje: »Te ni strah?« Nekomu sem odgovoril: »Strah me je, toda ne pokojnih, ampak tega, ali so bili pripravljeni na svojo smrt!«

Posebno mesto so imeli grobovi v času prvih kristjanov. Grob mučenca se jim je zdel svet kraj, zato so tam postavljali cerkve. Pozneje se je ta tradicija ohranila v katoliški Cerkvi, saj imajo oltarji vgrajene relikvije, ostanke svetnikov. Simbolično je torej vsaka cerkev zaznamovana kot majhen grobek svetnika.

Ob Halasovem grobu

Za časa življenja smo bolj kot na grob pozorni na rojstno hišo. Pomembnim in zaslužnim ljudem se na rojstno hišo postavljajo spominske plošče. Verni pa poleg začetka zemeljskega življenja cenimo začetek večnega življenja. Na to pa nas spominja grob. Nagrobni spomenik je »spominska plošča« rojstne hiše za nebesa.

Na poti skozi Črenšovce smo se spomnili rojstne hiše Božjega služabnika Danijela Halasa. Tukaj pa se ob njegovem grobu

spominjamo njegove rojstne hiše za nebesa. Želimo si biti nekoč skupaj z njim, za katerega verujemo, da je že v nebesih!

Halasov sklad

Seznam darovalcev od 12.3.2009 do 11.6.2009: Ana Petkovič, Velika Polana 48 - 20 EUR; ob pogrebu župnika Jožefa Horvata 25 EUR; ob smrti brata zdravnika dr. Jožefa Bedernjaka 16 EUR; Halasov shod april 147 EUR. **Skupaj 208 EUR.** Vsem darovalcem naj Bog povrne s svojim blagoslovom.

Postopek za Halasovo beatifikacijo lahko podprete tudi s svojim denarnim prispevkom, ki ga lahko nakažete na račun, ki ga je Škofija Murska Sobota odprla v ta namen. **Številka računa: 24900-8010017661.**

Naši župnijski zavetniki

Sv. Jakob Starejši, apostol: 25. julij

*Jezusova spremenitev na gori,
Župnijska cerkev v Dobrovniku*

Sveti apostol Jakob st. je zavetnik župnijske cerkve v Dobrovniku. Jakob je bil sin ribiča Zebedeja in Marije Salome. S svojim bratom, poznejšim evangelistom Janezom, je živel kot ribič v Galileji. Bil je pаметen, veren Jud. V trenutku, ko je z bratom spoznal Jezusa, se mu je pridružil. Prav tako je njegova mati bila med ženami, ki so spremljale Jezusa v času njegovega javnega delovanja in bile z njim tudi na Kalvariji. Jakob je skupaj s svojim bratom Janezom ter Petrom zavzemal posebno mesto med apostoli. Ti trije apostoli so bili priče Jezusovega spreminjenja na gori, bili so tudi ob

Jezusu v vrtu Getsemani, ko je potil krvavi pot.

Po Jezusovem vstajenju in vnebohodu je Jakob po izročilu deloval in oznanjal evangelij v Jeruzalemu in Samariji. Drugo izročilo pa pripoveduje, da je odšel v Španijo. Na veliko-nočni praznik leta 44 ga je dal kralj Agripa I. zapreti in po njegovem ukazu so ga umorili z mečem. Jakob je bil prvi od dvanajstih Kristusovih apostolov, ki je pretrpel mučeniško smrt. Na mestu, kjer je pretrpel mučeniško smrt, so njemu na čast zgradili cerkev. Okrog leta 70 so njegove kosti prenesli na Sinaj, kjer so zanje postavili samostan sv. Jakoba, danes samostan sv. Katarine. V 8. stoletju so pred Saraceni njegove relikvije rešili v Španijo in v pokrajini Galiciji zgradili mogočno cerkev sv. Jakoba, ki je bila posvečena 25. julija 816, ter v njej shranili dragocene svetnikove relikvije. Tu se je potem v 10. stoletju razvila znamenita romarska pot Santiago de Compostela.

Benedikt Dejan Emberšič

Založba Stopinje

Založba Stopinje ima med drugim na razpolago sledeče knjige, ki jih lahko dobite v Kleklovi knjigarni v Murski Soboti (tel. 0590 80 632; kleklova.knjigarna@gmail.si) in na župnijskih uradih v soboški škofiji:

- Dr. Marjan Turnšek: Prva setev, zbirka pridig, nagovorov, Murska Sobota 2007
- več avtorjev: Cvetovi za mučenca, zgodbe in pesmi o Danielu Halasu, Murska Sobota 2008
- Lojze Kozar ml., Legendarna pot, Legende o zavetnikih župnijskih cerkva v soboški škofiji, Murska Sobota 2008
- Jože Ftičar, Za napršnjek vedrine I, II, Roman v narečju, Murska Sobota 2004, 2006
- Prelepo ravno je polje, pobarvanka, Murska Sobota 2007

Spletna stran Škofije Murska Sobota
Vabljeni, da obiščete spletno stran Škofije Murska Sobota
na naslovu <http://www.skofija-sobota.si>.

Obletnica ustanovitve škofije

V torek, 7. aprila, je bila v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Murski Soboti sveta maša ob tretji obletnici razglasitve škofije. Sveto daritev je vodil murskosoboški škof msgr. dr. Marjan Turnšek. Skupaj z duhovniki, redovnicami in verniki, zastopniki župnij, je izrekel zahvalo Bogu za dar škofije.

Srečanje pevskih zborov

V nedeljo, 19. aprila 2009, so se v župnijski cerkvi Gospodovega vnebohoda v Bogojini zbrali pevci in pevke cerkvenih pevskih zborov iz devetih župnij lendavske dekanije na svojem rednem letnem srečanju. Sodelovali so zbori iz župnij Bogojina, Odranci, Črensovci, Beltinci, Dokležovje, Kobilje, Lendava, Turnišča in Velika Polana. Vsak zbor je zapel dve pesmi, ob koncu pa so združeni zbori zapeli dve pesmi pod vodstvom g. Mateja Pucka, dekanijskega referenta za cerkveno glasbo.

Medgeneracijsko srečanje družin

V soboto, 9. maja 2009, je v Marijanišču v Veržaju potekalo medgeneracijsko srečanje družin s posebnim poudarkom na družinah prvoobhajancev. Srečanja se je udeležilo 100 družin iz naše škofije. Srečanje s starši je pripravil dr. Jože Ramovš s sodelavci. Spregovoril je predvsem o sožitju med generacijami. Za 120 otrok so program pripravili animatorji in glasbeni gost Matjaž Knez. Vrhunec srečanja je bila sveta maša, ki jo je vodil dekan ljutomerske dekanije Jože Vehovar.

Srečanje delavcev in kmetov

V soboto, 2. maja 2009, se je nekaj sto ljudi zbralo pri kape-
li sv. Vida v župniji Bogojina, kjer je potekal škofijski shod
delavcev in kmetov. Sveto mašo je vodil murskosoboški škof
msgr. dr. Marjan Turnšek. Škof je v homiliji spregovoril o
pomenu dela in opozoril na pravično razdeljevanje dobrin.
Izrazil je solidarnost z delavci Pomurke in z drugimi delavci,
ki so izgubili službo ali živijo v strahu pred izgubo službe.

Med sveto mašo za delavce in kmete

Dekanijski pastoralni dan

V nedeljo, 10. maja 2009, je v Črensovcih potekal 7. dekanij-
ski pastoralni dan za dekanijo Lendava. Duhovno, kulturno
in družabno srečanje vernikov lendavske dekanije je bilo že
sedmo po vrsti. Tudi tokrat so ga načrtovali člani dekanijske-
ga pastoralnega sveta. Tema srečanja je bila Po Pavlovi poti
k Jezusu. Po tej poti so šli otroci, za katere je pripravila pro-

gram katehistinja Klavdija Dominko s sodelavci. Mladi in odrasli so se zbrali v cerkvi, kjer je čez petdeset igralcev iz različnih župnij predstavilo življenje apostola Pavla, obenem pa pokazalo našo življenjsko pot, ki je v marsičem podobna Pavlovi. Za uprizoritev je poskrbela članica DPS Dragica Kolenko s sodelavci. Z glasbenimi točkami so sodelovali učenci župnijske glasbene šole iz Beltinec pod vodstvom ravnatelja šole Mateja Zavca. Ob koncu Pavlove poti so se v dogajanje v cerkvi vključili otroci, ki so prinesli izdelke, ki so jih naredili ter zbranim predstavili svoje delo. Sledila je molitev pred Najsvetejšim. Po blagoslovu je zbrane nagovoril škof msgr. dr. Marjan Turnšek. Zahvalil se je sodelujočim in poudaril, da smo danes mi vsi sodobni Pavli, ki moramo ponesti evangelij na vsa tista ozemlja v dekaniji, kjer ga še ne poznajo ali ne poznajo dovolj. Ta ozemlja so seveda človeška srca.

Prizori z dekanijskega dneva

Program se je nadaljeval pod šotorom in ob cerkvi. Mladi so se pomerili v športnih igrah. Skavti so pripravili razvedrilne igre. Za prijetno razpoloženje je skrbela glasbena skupina

Tropik iz Odranec. Veliko število navzočih je pritegnila tombola, ki jo je domiselno vodil tajnik ŽPS iz Črensovec Jožef Horvat. Okrog šesto udeležencev 7. dekanijskega pastoralnega dne je doživelo bogato popoldne in tudi na ta način gradilo dekanijsko skupnost.

Poročilo s seje DPS Dekanije Lendava

V torek, 19. maja 2009, je bila na Kobilju redna seja DPS Dekanije Lendava, na kateri smo naredili refleksijo DPD, ki je bil 10. maja 2009 v Črensovcih. Odmevi so bili ugodni. Program za otroke je bil lepo pripravljen in izveden. Igra v cerkvi je bila zelo dobro odigrana. Zastopanost je bila iz vseh župnij. Prav tako je uspel družabni del srečanja. Tisti, ki so se DPD udeležili, so doživeli nekaj lepega in šli domov bogatejši. Dekan Lojze Kozar se je zahvalil vsem, ki so sodelovali pri pripravi tega dogodka: članom DPS, voditeljem odborov, domačemu župniku in sodelavcem, skavtom, Občini Črensovci, vsem, ki so sodelovali v družabnem programu, vsem, ki so pripravili športne igre, vsem, ki so sodelovali na kakršenkoli način. Izrečene zahvale želimo vsem sodelujočim ponesti tudi preko tega glasila Poti k Bogu. Po podanih odmevih na letošnji DPD smo načrtali smernice glede vsebine in lokacije za naslednji DPD, na katerem se zberemo spet prihodnje leto.

V nadaljevanju seje DPS smo govorili o letu sv. evharistije, ki se bo začelo s septembrom 2009. To bo lepa priložnost in vzpodbuda za to, da lahko s pomočjo načrtovanih aktivnosti, ki si jih po župnijah zadamo za to leto, kaj spremenimo, dopolnimo ali poglobimo to, kar že imamo uvedeno.

Govorili smo tudi o srečanjih v pripravi na sv. krst in podali nekaj predlogov glede srečanja, ki poteka na dekanijski ravni. Govorili smo še o aktualnih pastoralnih dogodkih v dekaniji in škofiji.

Klavdija Dominko

Srečanje cerkvenih pevcev

Ob cerkvi sv. Ane v Boreči je v nedeljskem popoldnevu 17. maja že sedemnajstič zazvenela cerkvena pesem. Zbrali so se pevci, ki pojejo pri različnih bogoslužjih oz. animirajo ljudsko petje. Vsaka skupina je zapela dve Marijini pesmi.

Sodelovale so skupine oz. zbori iz župnij Dokležovje, Dolenci, Gornji Petrovci, Kuzma, Markovci, Odranci, Pečarovci in Razkrižje. Srečanje pa je organiziral škofijski odbor za ljudsko petje, ki ga vodi Ciril Kozar.

Zapeli so tudi pevci iz župnije Gornji Petrovci

Binkoštna vigilijs

Škofija Murska Sobota je pripravila že tretjo binkoštno vigilijs, ki je bila letos v župnijski cerkvi Sv. Jurija pri Sv. Juriju ob Ščavnici s 30. na 31. maj.

Začela se je v soboto zvečer ob 20. uri z molitvijo rožnega venca in petjem. Nato so posamezne skupine brale Sveto pismo. Sodelovali so mladi iz župnije Sv. Jurij ob Ščavnici, družine z Razkrižja, skupina duhovnikov iz soboške škofije, mladi iz vseh treh dekanij, zakonska skupina od Sv. Jurija, Binkoštna Cerkev in Evangeličanska Cerkev. Brali so Apostolska dela in Pavlova pisma.

Napovedi

Srečanje Prenove v Duhu za škofijo Murska Sobota v Turnišču 19. julija ob 15. uri. Vodita zakonca Donald in Pat Turbitt iz Amerike.

Škofijsko Marijino romarsko središče Turnišče

Program praznovanja:

9. avgust:

ob 15. uri škofijsko srečanje Župnijskih pastoralnih svetov

12. avgust:

- ob 9. uri češčenje Najsvetejšega – Rože živega rožnega venca iz dekanije, nato sv. maša ob 10. uri,
- ob 16. uri sv. maša za ministrante iz dekanije

13. avgust:

- ob 16. uri srečanje za starše z majhnimi otroki (vključno z otroki 1. razreda) in blagoslov otrok (ni maše)

14. avgust:

- ob 19. uri češčenje in procesija z Marijinim kipom
- 20. uri sv. maša z nagovorom za zakonce, nato nočno bdenje
- romanje mladine, ob 24. uri zanje sv. maša, nato nočno bdenje

15. avgust:

- sv. maše: ob 5., 6., 7., 8. (v madžarskem jeziku),
- ob 10. uri glavna romarska sv. maša,
- ob 13. uri večernice
- ob 17. in 19. uri sv. maša

16. avgust:

Dekanijsko srečanje bolnikov, invalidov in starejših. Ob 14. uri molitvena ura in priložnost za sv. spoved, ob 15. uri sv. maša.

Ob vsem tem duhovnem dogajanju bo vedno priložnost za sv. spoved.

Romarski shodi v Turnišču ob prvih sobotah: 4. julija, 8. avgusta, 5. septembra ob 18. uri češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved, ob 19. sv. maša, nato procesija z Marijinim kipom, molitev za zdravje. 8. september ob 18. uri češčenje, ob 19. maša.

V poletnih počitnicah je v **Domu duhovnosti Kančevci** predviden naslednji program:

- 3.-12. julij, kontemplativne duhovne vaje, vodi br. Miha Sekolovnik, namenjeno odraslim
- 3.-5. julij, uvajanje v meditacijo, vodi dr. Marija Sraka, namenjeno odraslim in mladim
- 5.-10. julij, osebno vodene duhovne vaje, vodi dr. Marija Sraka, namenjeno odraslim in mladim
- 12.-18. julij, duhovne počitnice za razvezane in ovdovele starše in njihove otroke, vodijo br. Primož Kovač, Vilma Moderc in Tone Debeljak, namenjeno enostarševskim družinam
- 19.-25. julij, ADAM - duhovne počitnice z angleščino, vodijo br. Jurij Štravs, Fani Pečar in animatorji, namenjeno otrokom
- 26. julij-1. avgust, mednarodni počitniški teden za družine, vodijo br. Stane Bešter, Pavel Zablatnik in sodelavci, namenjeno družinam
- 2.-8. avgust, duhovne počitnice za družine, vodi br. Miha Sekolovnik in Pavel Zablatnik, namenjeno družinam
- 9.-15. avgust, letovanje za Vero in luč, vodijo animatorji VIL, namenjeno za člane Vere in luči
- 16.-20. avgust, duhovne vaje za duhovnike, vodi p. Milan Holc, OFMConv
- 21.-25. avgust, človeška toplina - duhovne počitnice za družine ozdravljenih alkoholikov, vodi Janko Štifter
- 28.-30. avgust, uvajanje v kontemplacijo, vodi br. Miha, namenjeno odraslim in mladini

Programi so natančneje opisani na strani:

<http://kapucini.rkc.si/vsebinsa835>

LUČ MLADIH 33

ŠKOFIJAFEST MURSKA SOBOTA

PRIČA.SI

Škofijafest 2009

Škofijafest 2009! Lep sončen dan in sproščeno vzdušje sta spremljala popoldan, ko smo mladi bili priče samemu Jezusu. Pripravljene so bile razne delavnice, v katere smo bili povabljeni. Te so bile: skavtska delavnica, češčenje Najsvetejšega v cerkvi, glasbena delavnica s Stična bendom, pogovor z misijonarko s. Agato Kociper, delavnica o duhovnih poklicih, srečanje z zakonskim parom, ustvarjalna delavnica in srečanje s škofom.

Sama sem se udeležila pogovora z misijonarko s. Agato Kociper, ki deluje v Braziliji, med Indijanci ob Amazonki. O svojem delu je povedala: "Leta 1983 sem odšla v Brazilijo, med Indijance. Indijanci živijo po vsej Braziliji, največ jih je na severnem delu, kjer jaz delujem. To je ob reki Amazonki. Tu živi enaindvajset plemen, ki govorijo različne jezike. Nekateri od teh imajo danes že slovnico in zapise v svojih jezikih, drugi pa še ne. Ti jeziki se zelo razlikujejo med seboj, čeprav imajo nekaj skupnega. Zaradi tega se tudi indijanska plemena ne razumejo med seboj. Sodobni svet prodira tudi v njihovo mišljenje. Imajo že televizorje. To se pozna in spreminja vrednote. Včasih so si vse delili. No, nekaj tega je še ostalo. Ko je praznovanje, se zberejo, gredo k maši, potem se dogovorijo skupne stvari, nato pa skupaj obedujejo in sicer tako, da dajo skupaj vse, kar so prinesli, in si to razdelijo. Sicer pa živijo bolj zase, družine si ustvarjajo po zahodnem vzoru. Hiše imajo še v njihovem tradicionalnem slogu: narejene so iz ilovice, pokrite s palmovimi vejami, v njih je oprema iz lesa. Nekateri pa, ki imajo možnost, si sezidajo hiše iz opeke. Električne nimamo. Tako da smo glede tega na slabem."

Ane-Mari

Delavnica: Duhovni poklici

Delavnice so potekale zelo uspešno. V naši delavnici je bila pestra tematika, in sicer smo se pogovarjali z bogoslovcem, kapucini, šolsko sestro in sestro Hčere Marije Pomočnice. Najprej smo se predstavili, nato so sledila vprašanja, ki smo jih temeljito predelali, vsak pa je lahko povedal svoje mnenje, kako gleda na stvar. Teme so bile različne, in sicer od njihove mladosti, do zaljubljenosti, kakšna je njihova naloga v duhovnem poklicu in seveda, kakšni so cilji v prihodnost in predvsem, kako graditi odnos do Boga, bližnjega in samega sebe. Povedali smo, kaj se nam je zdelo lepo, zaključili pa smo s pesmijo.

Katja Ficko

Delavnica: Češčenje Najsvetejšega

Mladi naše škofije Murska Sobota smo se na letošnjem Škofijafestu zbrali in tako predstavili svojo delavnico molitve, delavnico češčenja Najsvetejšega zakramenta. Pravzaprav smo želeli mladi skupaj z vsemi, ki so se nam tako ali drugače pridružili pri molitvi, pokazati na Življenje, na Ljubezen in Veselje Njega, za katerega pričujemo vsak v svojem življenju. Preprosto dogajanje naše delavnice je bilo prepleteno s pesmijo, slavljenjem, Božjo besedo, zahvalami in prošnjam in predvsem z osebno molitvijo oziroma tisto tiho prošnjo srca in hrepenenja po Ljubezni, po srečni Prihodnosti in Upanju, kar mladi želimo in iščemo v današnjem tako negotovem svetu in preskušanjem življenju.

Rok Mihelič

Delavnica: Skavti

Skavti iz Gornje Radgone in Beltinec smo na Škofijafestu pripravili delavnico v obliki igre. Mladim smo predstavili skavtsko športno igro roverček. Udeležilo se ga je kar precejšnje število mladih, kar nas je skavte pozitivno presenetilo.

Kratek opis igre: Med sabo na označenem igrišču tekmutajeta 2 ekipi poljubnega števila, ki skušata roverčka (tako pravimo obroču spletenemu iz vrvi približno premera 30 cm) z meta-

njem od enega do drugega tekmovalca (dovoljeni so le trije koraki) spraviti na palico, ki jo drži v omejenem prostoru igralec iste ekipe in seveda tudi pomaga, svojim, da lažje zadenejo na palico. Igra se lahko do določenega števila točk ali pa na čas.

Kviz mladih 2009

Kot vsako leto so tudi letos mariborski bogoslovci organizirali kviz mladih. Podlaga za letošnji kviz je bila knjiga Lojzeta Kozarja ml. Mučenec ob Muri.

Kviz je potekal v dveh delih. Prvi del kviza se je odvijal na Škofijafestu v Murski Soboti v soboto, 18. aprila. Med sabo so se pomerile župnije murskosoboške škofije. Na metropolitanski kviz se je uvrstilo prvih pet župnij: Cankova, Črenšovci, Kuzma, Gornja Radgona in Grad.

Drugi, finalni del kviza se je odvijal v Mariboru, v soboto, 25. aprila. Na finale se je uvrstilo prvih pet župnij iz vseh treh škofij mariborske nadškofije. Dolg in napet kviz, v katerem so vsi finalisti pokazali veliko znanja o božjem služabniku Danielu Halasu, je naši škofiji prinesel veliko uspeha. Zmagala je ekipa iz Halasove rojstne župnije Črenšovci, župnija Gornja Radgona je zasedla tretje mesto, župniji Cankova in Grad pa sta skupaj pristale na četrtem mestu.

Matej

Maša ob Škofijafestu

Sveto mašo je vodil škof Marjan Turnšek ob somaševanju duhovnikov. Mlade je spodbudil, naj se ne bojijo biti priče za Kristusa, kjerkoli so.

Pri maši so z uvodi sodelovali mladi iz naše škofije. Pesem mladih je spremljal Stična band.

Birmanci na Škofijafestu

Sem birmanec iz župnije Bogojina. Zakrament svete birme sem prejel 3. maja v naši župnijski cerkvi Gospodovega vnebohoda. Prej smo se seveda na birmo pripravljali. Naša priprava je bila temeljita. Bili smo razdeljeni v birmanske skupine. Naša skupina se je imenovala Božji plameni. Delali smo plakate in brali prilike iz Svetega pisma nove zaveze. Udeležili smo se tudi svete maše v kapeli Marije pomočnice kristjanov v Filovcih, kjer smo kot skupina sodelovali z branjem in pesmijo.

Kot skupina smo se udeležili tudi prireditve Škofijafest. Geslo Škofijafesta je bilo Priča.si. To je bil za nas zelo primeren naslov, saj smo se v duhu pripravljali na birmo, pri kateri smo tudi mi postali priče. Tam smo se srečali z našim birmovalcem škofom msgr. dr. Marjanom Turnškom.

Sveta Evharistija mi veliko pomeni, saj se pri vsaki Evharistiji obnavlja Jezusovo lomljenje kruha in njegova žrtev na križu. Tako tudi mi postajamo razlomljen kruh za druge. Zato nam poslušanje Božje besede, evharistija in ljubezen ljudi dajejo moč za novo podarjanje. Taka oblika priprave mi je bila zelo všeč. Saj smo se skozi njo spoznavali z Evharistijo in smo tako še globlje spoznali drug drugega v skupini.

Žiga Barbarič

Kviz

Pravilna rešitev kviza iz 63. številke Poti k Bogu je: Škofijafest. Žreb je izmed pravih odgovorov izbral tri nagrajence, ki prejmejo knjigo Lojzeta Kozarja ml. Legendarna pot. Nagrade prejmejo: Aleksandra Zelko, Filovci 5a; Alojz Hajduk, Bratonci 107; Nina Kotnjek, Velika Polana 162 a. Iskrene čestitke.

Pravilne odgovore so še poslali: Doroteja Antolin, Matej Gomboc, Nikolina Gomboc, Lidija Grah, Polona Gjorek, Terezija Kozar, Jurij Kozar, Boris Lanjšček, Zdenka Lenarčič, Cecilija Ošljaj, Irena Petrijan, Franc Petrijan, Vesna Podgorelec, Aleksander Ružič, Dragica Ružič, Matevž Ružič, Dragica Šabjan, Jože Zelko, Damir Zelko, Marija Zelko, Nino Žalik, Alojzija Žizek, Dušan Žizek.

Tokratni kviz govori o znamenitem svetniku. Črke pred pravilnimi odgovori vpišite na črte spodaj. Rešitev kviza pošljite do 1. avgusta 2009 na uredništvo Poti k Bogu, Panonska 48, 9233 Odranci. Tudi tokrat bo žreb izbral tri nagrajence.

1. Kdo goduje 4. oktobra? U - Katarina Bolonjska V - Leopold Mandič Z - Francišek Asiški	5. Kateri papež ga je razglasil za svetnika? N - Janez Pavel II. O - Gregorij IX. P - Pij XXIII.
2. Kakšno je bilo krstno ime Frančiška Asiškega? A - Silvio B - Giovanni C - Antonio	6. Sv. Frančišek je zgled? M - uboštva N - bogastva O - pravičnosti
3. Iz katere države prihaja Frančišek Asiški? N - Francije O - Italije P - Španije	7. Sv. Frančišek je zavetnik M - kmetov N - revežev O - bolnikov
4. Katerega leta je bil razglašen za svetnika? G - 1228 H - 1800 I - 2000	8. Sv. Frančišek je ustanovitelj A - frančiškanov B - salezijancev C - cistercijanov

9. Kako se imenuje ženska veja frančiškanov?

P - klarise

R - šolske sestre

S - usmiljenke

10. Kdo je ustanovitelj ženskega reda frančiškanov?

N - Elizabeta Ogrska

O - Klara Asiška

P - Mati Terezija

11. Katere živali so mu bile najbolj pri srcu?

Č - ptice

D - mačke

E - ribe

12. Kako najpogosteje upodablajo sv. Frančiška?

H - v mašnem plašču

I - v preprostem oblačilu s kapuco

J - v preprosti majici

13. Kje v murskosoboški škofiji delujejo kapucini?

S - v Veržaju

Š - v Murski Soboti

T - v Kančevcih

14. Kje je romarsko središče murskosoboške škofije?

N - Turnišče

O - Kančevci

P - Murska Sobota

15. Kdaj bo mladinska sv. maša ob prazniku Marijinega Vnebovzetja v Turnišču?

H - 14. 8. 09 ob petih popoldne

I - 14. 8. 09 ob polnoči

J - 12. 8. 09 ob sedmih zvečer

16. Mladi so povabljeni, da poromajo k Mariji v Turnišče:

B - z avtomobilom

C - peš, s kolesi

Č - z motorji

17. Kako po domače pravimo turniški Mariji?

Z - Karmelska Marija

Ž - Srpnna Marija

A - Marija pod logom

18. Kakšne barve je Marijina obleka v turniški cerkvi?

H - bela

I - rumena

J - modra

Rešitev kviza:

— — — — — — — —

— — — — — — — —

Vsebina

BESEDE ZA SREČNE POTI

Kristusova zvestoba, duhovnikova zvestoba 1

ŽGOČE POTI

Dva pomembna koraka. 6

Veš, Gospod, da.... 10

VERSKE POTI

Gospodu - srebrnomašniku - Lojzetu Kozarju 12

Pomembnejši svetniški prazniki
in godovi od junija do septembra 12

O, Marija Vnebovzeta, moli za nas Jezuš! 15

VPLJOČE POTI

Nekaj misli o političnih strankaj 16

SVETE POTI

Halasovi shodi 17

Romarski shod v Veliki Polani 17

Naši župnijski zavetniki 19

ŠKOFIJSKE POTI

Založba Stopinje 20

PREHOJENE POTI

Obletnica ustanovitve škofije 21

Srečanje pevskih zborov 21

Medgeneracijsko srečanje družin 21

Srečanje delavcev in kmetov	22
Dekanijski pastoralni dan.	22
Poročilo s seje DPS Dekanije Lendava.	24
Srečanje cerkvenih pevcev	25
Binkoštna vigilija	25
Napovedi.	26
LUČ MLADIH 33	
Škofijafest 2009	29
Kviz	32

64. številko Poti k Bogu je v juniju 2009 izdala Škofija Murska Sobota.
 Uredniški odbor: Robert Brest, Štefan Grabar, Lojze Kozar ml.,
 Goran Kuhar in dr. Stanislav Zver.

Priloga – Luč mladih:
 pripravila skupina mladih iz soboške škofije
 Lektorirala: Frida Jakšič
 Prelom in tisk: Tiskarna Klar

»Glej, tvoja Mati!«

Počitniški cilji